Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

26 päivänä heinäkuuta 2017*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Direktiivi 2003/87/EY – 10 a artiklan 1 kohta – Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa – Päästöoikeuksien maksutta tapahtuva jako – Päätös 2011/278/EU – Pätevyys – Hyvän hallinnon periaate – Kuuman metallin vertailuarvon määrittäminen – Rauta- ja terästuotantoa koskevan BREF-asiakirjan ja ohjeiden sisältämien tietojen käyttö määritettäessä kuuman metallin vertailuarvoja – Samankaltaisten tuotteiden käsite – Vertailukohtana olevat laitokset – Perusteluvelvollisuus

Asiassa C-80/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka tribunal administratif de Montreuil (Montreuil'n hallintotuomioistuin, Ranska) on esittänyt 4.2.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.2.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

ArcelorMittal Atlantique et Lorraine SASU

vastaan

Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit E. Regan (esittelevä tuomari), J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund ja S. Rodin,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Giacobbo-Peyronnel,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 26.1.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine SASU, edustajanaan J. Herschtel, avocate,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Colas, T. Deleuil ja J. Traband,

– Saksan hallitus, asiamiehenään T. Henze,

– Ruotsin hallitus, asiamiehenään A. Falk,

– Euroopan komissio, asiamiehinään E. White, K. Mifsud-Bonnici ja O. Beynet,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

kuultuaan julkisasiamiehen 9.3.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1) pätevyyttä.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat yhtäältä ArcelorMittal Atlantique et Lorraine SASU, joka on kasvihuonekaasuja tuottavien laitosten toiminnanharjoittaja, ja toisaalta ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (ekologiasta, kestävästä kehityksestä ja energia-asioista vastaava ministeri, Ranska) ja jossa on kyseessä mainitun ministerin 24.1.2014 tekemän päätöksen, jossa vahvistettiin sellaisten toimijoiden luettelo, joille jaettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia, ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä ajanjaksolle 2013–2020, sekä 11.6.2014 tehdyn päätöksen, jolla sama viranomainen hylkäsi kyseisen päätöksen peruuttamista koskevan vaatimuksen, laillisuus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2009/29

3 Direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi 23.4.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/29/EY (EUVL 2009, L 140, s. 63) johdanto-osan 23 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Yhteisön sisäisen kilpailun vääristymisen saattamiseksi mahdollisimman vähiin olisi hyväksyttävä laitoksille siirtymäaikana annettavia maksutta jaettavia päästöoikeuksia koko yhteisöä koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen (’ennakolta asetetut vertailuarvot’) mukaisesti. Näissä säännöissä olisi otettava huomioon kasvihuonekaasuja ja energiatehokkuutta koskevat tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, biomassan käyttö, uusiutuvat energialähteet sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi. Mitkään näistä säännöistä eivät saisi kannustaa lisäämään päästöjä, ja niillä olisi varmistettava, että kasvava osa näistä päästöoikeuksista huutokaupataan. Jotta markkinat voisivat toimia asianmukaisesti, päästöoikeuksien jakamisesta olisi päätettävä ennen päästökauppakauden alkua. Näissä yhdenmukaistetuissa säännöissä voidaan ottaa huomioon myös palavien prosessikaasujen käyttöön liittyvät päästöt, kun näiden prosessikaasujen tuotantoa ei voida välttää teollisessa prosessissa. Tältä osin säännöissä voidaan sallia päästöoikeuksien jakaminen maksutta kyseisiä prosessikaasuja polttavien laitosten toiminnanharjoittajille tai näitä kaasuja tuottavien laitosten toiminnanharjoittajille. Säännöillä olisi myös vältettävä epäasianmukaista kilpailun vääristymistä sähkön ja teollisuuslaitoksille toimitettavan lämpö- ja jäähdytysenergian markkinoilla. Lisäksi säännöillä olisi vältettävä epäasianmukaisia kilpailun vääristymisiä yhden operaattorin laitosten ja ulkoistetun tuotannon laitosten tuotantotoiminnan välillä. Sääntöjä olisi sovellettava uusiin osallistujiin, jotka harjoittavat samaa toimintaa kuin olemassa olevat laitokset, jotka saavat siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta. Jotta ei vääristettäisi kilpailua sisämarkkinoilla, päästöoikeuksia ei olisi annettava maksutta uusien osallistujien harjoittamalle sähköntuotannolle. Uusien osallistujien vuonna 2020 varauksessa edelleen olevat päästöoikeudet olisi huutokaupattava.”

Direktiivi 2003/87

4 Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/29 (jäljempänä direktiivi 2003/87), 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä ’yhteisön järjestelmä’) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

– –”

5 Direktiivin 2003/87 10 a artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 jäljempänä 4, 5, 7 ja 12 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien jakamista koskevia yhteisön laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä, mukaan lukien 19 kohdan yhdenmukaistettua soveltamista varten tarpeelliset säännökset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä yhteisön laajuiset ennakolta asetetut vertailuarvot sen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisiin tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.

Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret.

Määritellessään periaatteita yksittäisiä toimialoja ja toimialojen osia koskevien ennakolta asetettujen vertailuarvojen asettamista varten komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

– –

2. Määriteltäessä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla yhteisössä vuosina 2007–2008. Komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jäljempänä olevien 14 ja 15 artiklan mukaisesti annettavissa asetuksissa säädetään tuotantoon sidoksissa olevien kasvihuonekaasupäästöjen seurantaa, raportointia ja todentamista koskevat säännöt ennakolta asetettavien vertailuarvojen määrittämiseksi.

3. Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille.

– –

5. Päästöoikeuksien vuosittainen enimmäismäärä, jonka perusteella lasketaan päästöoikeudet muille kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluville laitoksille, jotka eivät ole uusia osallistujia, ei saa olla suurempi kuin seuraavien yhteismäärä:

a) koko yhteisön vuotuinen kokonaismäärä, sellaisena kuin se määritellään 9 artiklan nojalla, kerrottuna niiden laitosten päästöjen osuudella, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, niistä laitoksista peräisin olevien keskimääräisestä kaudella 2005–2007 todennettujen päästöjen kokonaismäärästä, joita yhteisön järjestelmä koskee kautena 2008–2012, ja

b) niiden laitosten vuotuisten keskimääräisten todennettujen päästöjen kokonaismäärä kautena 2005–2007, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013 ja jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella vähennyksellä.

Tarvittaessa on sovellettava yhtenäistä monialaista korjauskerrointa.

– –

11. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, tämän artiklan 4–7 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä vuonna 2013 on 80 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä. Sen jälkeen maksutta jaettavaa määrää vähennetään vuosittain samansuuruisilla määrillä siten, että maksutta jaetaan 30 prosenttia vuonna 2020, jotta maksutta jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuoteen 2027 mennessä.

12. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, sellaisilla toimialoilla tai toimialojen osilla toimiville laitoksille, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuotoriskille, jaetaan vuonna 2013 ja jokaisena sitä seuraavana vuonna vuoteen 2020 asti 1 kohdan mukaisesti maksutta päästöoikeuksia 100 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä.”

Päätös 2011/278

6 Päätöksen 2011/278 johdanto-osan 2, 4, 6, 8, 11 ja 32 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Määriteltäessä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla EU:ssa vuosina 2007–2008. Vertailuarvot on laskettava periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret.

– –

(4) Komissio on laatinut mahdollisuuksien mukaan vertailuarvoja tuotteille ja välituotteille, joilla laitokset käyvät keskenään kauppaa ja jotka on tuotettu direktiivin 2003/87/EY liitteessä I luetelluissa toiminnoissa. Periaatteessa kullekin tuotteelle pitäisi määrittää yksi vertailuarvo. Kun jokin tuote korvaa suoraan toisen tuotteen, kumpaankin pitäisi soveltaa samaa vertailuarvoa ja siihen liittyvää tuotteen määritelmää.

– –

(6) Vertailuarvojen pitäisi kattaa kaikki tuotantoon liittyvät suorat päästöt, myös päästöt, jotka liittyvät tuotantoon käytetyn mitattavissa olevan lämmön tuotantoon, riippumatta siitä, onko mitattavissa oleva lämpö tuotettu paikan päällä vai toisessa laitoksessa. Vertailuarvoja asetettaessa vähennettiin sähkön tuotantoon ja mitattavissa olevan lämmön vientiin liittyvät päästöt sekä päästöt, jotka vältettiin vaihtoehtoisessa lämmön tai sähkön tuotannossa, kun kyseessä ovat eksotermiset prosessit tai suoria päästöjä aiheuttamaton sähköntuotanto. Ellei mitattavissa olevan lämmön vientiin liittyvien päästöjen vähentäminen ollut mahdollista, tälle lämmölle ei pidä jakaa maksuttomia päästöoikeuksia.

– –

(8) Vertailuarvojen määrittämiseksi komissio on käyttänyt lähtökohtana sellaisten tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten laskennallista keskimääräistä tehokkuutta kasvihuonekaasujen suhteen vuosina 2007–2008, joista tietoja on kerätty. Lisäksi komissio on tutkinut direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikkien sellaisten toimialojen osalta, joiden tuotteen vertailuarvo esitetään liitteessä I, sellaisten lisätietojen pohjalta, joita se on saanut monista lähteistä ja asiaa koskevasta tutkimuksesta, jossa tarkastellaan tehokkaimpia tekniikoita ja vähennyspotentiaalia EU:ssa ja kansainvälisesti, sitä, otetaanko näissä lähtökohdissa riittävän hyvin huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, jätekaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä. Vertailuarvoja määritettäessä käytetyt tiedot on kerätty monista eri lähteistä, jotta ne kattaisivat mahdollisimman suuren määrän laitoksia, jotka tuottivat vuosina 2007–2008 vertailuarvon piiriin kuuluvaa tuotetta. Ensinnäkin kukin eurooppalainen toimialajärjestö on kerännyt tiedot päästökauppajärjestelmään kuuluvien, vertailuarvon piiriin kuuluvia tuotteita tuottavien laitosten tehokkuudesta kasvihuonekaasujen suhteen tai tiedot on kerätty niiden puolesta tarkkaan määriteltyjen sääntöjen, niin sanottujen toimialakohtaisten ohjekirjojen, pohjalta. Komissio on laatinut näiden ohjekirjojen viiteaineistoksi ohjeita EU:n päästökauppajärjestelmän lähtökohtatietojen laatu- ja todentamiskriteereistä. Toiseksi Euroopan komission konsultit ovat täydentäneet eurooppalaisten toimialajärjestöjen tiedonkeruuta keräämällä komission puolesta tietoa laitoksista, joita teollisuuden tiedot eivät kata, ja lisäksi jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat toimittaneet tietoja ja analyyseja.

– –

(11) Ellei saatavilla ole ollut tietoja tai vertailumenetelmän mukaisesti kerättyjä tietoja, vertailuarvot on määritetty käyttämällä nykyisiä päästöjä ja nykyistä kulutusta sekä tehokkaimpia tekniikoita koskevia tietoja. Nämä tiedot on saatu lähinnä parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevista viiteasiakirjoista (BREF), jotka on laadittu ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY mukaisesti. Erityisesti koska jätekaasujen käsittelystä, lämmön viennistä ja sähkön tuotannosta ei ollut saatavilla tietoja, koksin ja kuuman metallin tuotevertailuarvot on saatu suoria ja epäsuoria päästöjä koskevista laskelmista, jotka perustuvat olennaisia energiavirtoja koskeviin tietoihin, jotka on saatu asiaankuuluvasta BREF-asiakirjasta, sekä päästöjä koskeviin oletuskertoimiin, jotka vahvistetaan – – direktiivin 2003/87/EY mukaisten ohjeiden vahvistamisesta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten 18 päivänä heinäkuuta 2007 tehdyssä komission päätöksessä 2007/589/EY – –. Sintratun malmin vertailuarvoa määritettäessä tietoja on myös oikaistu asiaankuuluvasta BREF-asiakirjasta saatujen olennaisten energiavirtojen perusteella, ottaen huomioon jätekaasujen polttamisen toimialalla.

– –

(32) Tuotteiden vertailuarvoissa on myös asianmukaista ottaa huomioon jätekaasujen energian tehokas talteenotto ja niiden käyttöön liittyvät päästöt. Tätä varten vertailuarvojen määrittämiseksi tuotteille, joiden tuotannossa syntyy prosessikaasuja, näiden jätekaasujen hiilipitoisuus on otettu laajalti huomioon. Kun jätekaasuja viedään tuotantoprosessista asiaankuuluvan tuotteen vertailuarvon järjestelmän rajojen ulkopuolella ja poltetaan lämmön tuottamiseksi liitteessä I määritellyn, vertailuarvon piiriin kuuluvan prosessin järjestelmän rajojen ulkopuolella, tähän liittyvät päästöt pitäisi ottaa huomioon jakamalla lisää päästöoikeuksia lämmön tai polttoaineen vertailuarvon pohjalta. Koska yleisen periaatteen mukaan sähköntuotannolle ei pitäisi jakaa maksutta päästöoikeuksia kilpailun kohtuuttoman vääristymisen välttämiseksi teollisuuslaitoksille toimitettavan sähkön markkinoilla ja kun otetaan huomioon sähköön sisältyvä hiilen hinta, on asianmukaista, että kun jätekaasuja viedään asiaankuuluvan vertailuarvon järjestelmän rajojen ulkopuolisesta tuotantoprosessista ja poltetaan sähkön tuottamiseksi, asiaankuuluvan tuotteen vertailuarvossa huomioon otetun prosessikaasun sisältämän hiilen lisäksi ei jaeta ylimääräisiä päästöoikeuksia.”

7 Päätöksen 2011/278 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä päätöksessä vahvistetaan unionin laajuiset säännöt, jotka koskevat päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakamista direktiivin 2003/87/EY mukaisesti vuodesta 2013 alkaen.”

8 Päätöksen 2011/278 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tätä päätöstä sovelletaan direktiivin 2003/87/EY luvun III (kiinteät laitokset) mukaiseen päästöoikeuksien maksutta tapahtuvaan jakamiseen päästökauppakausien aikana vuodesta 2013 alkaen, lukuun ottamatta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaista siirtymäaikana tapahtuvaa päästöoikeuksien maksutonta jakamista sähköntuotannon uudistamiseksi”.

9 Päätöksen 2011/278 liitteessä I määritellään sintratun malmin ja kuuman metallin käsitteet.

10 Sintratulla malmilla tarkoitetaan sen mukaan ”rautapitoisia puristetuotteita, jotka sisältävät rautamalmirikastetta, fluksiaineita ja rautapitoisia kierrätysmateriaaleja ja joilla on vaadittavat kemialliset ja fysikaaliset ominaisuudet, esimerkiksi emäksisyys, mekaaninen lujuus ja läpäisevyys, raudan ja tarvittavien fluksiaineiden toimittamiseksi rautamalmin pelkistysprosesseihin”, ja kuumalla metallilla ”hiilikyllästettyä nestemäistä rautaa jatkojalostusta varten”.

Ranskan oikeus

11 Ympäristölain (code de l’environnement), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, R.229-8 §:ssä säädetään seuraavaa:

”I. – Ympäristöasioista vastaava ministeri vahvistaa – – päätöksen 2011/278/EU 7 artiklan ja R. 229-7 §:n mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella luettelon toimijoista, joille osoitetaan ja myöhemmin jaetaan maksutta päästöoikeuksia.

Tällä päätöksellä, joka tehdään sen jälkeen, kun Euroopan komissio on hyväksynyt laitoksista luettelon, joka on ilmoitettu sille direktiivin 2003/87/EY säännösten mukaisesti, täsmennetään kunkin laitoksen osalta sille osoitettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä sekä päästöoikeuksien määrät, jotka jaetaan maksutta kunakin vuonna.

Päätös julkaistaan virallisessa lehdessä ja prefekti antaa sen sähköisesti tiedoksi kullekin toiminnanharjoittajalle.

Ydinturvallisuudesta vastaava viranomainen varmistaa mainitun julkaisemisen ja toteuttaa tiedoksiannon toiminnanharjoittajille L. 593-3 §:n 1 momentissa mainittujen laitteistojen ja laitosten ja saman pykälän 2 momentissa mainittujen luokiteltujen laitosten osalta.

II. – Eurooppalaisesta rekisteristä vastaava kansallinen viranomainen kirjaa viimeistään kunkin vuoden helmikuun 28 päivänä toiminnanharjoittajien tilille I momentissa tarkoitetussa päätöksessä kullekin laitokselle osoitetun päästöoikeusmäärän.

III. – Ympäristöasioista vastaavan ministerin ja teollisuusasioista vastaavan ministerin päätöksellä vahvistetaan kullekin laitokselle mainittujen päästöoikeuksien osoittamista ja jakamista, myös väliaikaisesti, koskevat edellytykset ja laskentatavat.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 ArcelorMittal Atlantique et Lorraine SASU on ranskalainen yhtiö, joka on teräksentuotantolaitosten toiminnanharjoittaja. Direktiivin 2003/87 2 artiklan 1 kohdan ja sen liitteiden I ja II nojalla nämä laitokset kuuluvat mainitun direktiivin soveltamisalaan. Kyseisen yhtiön on näin ollen osallistuttava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään.

13 Mainittu yhtiö nosti kanteen ministre de l’Écologie, du Développement durable et de l’Énergien 24.1.2014 tekemästä päätöksestä, jossa vahvistettiin sellaisten toimijoiden luettelo, joille jaettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia, ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä ajanjaksolle 2013–2020, sekä 11.6.2014 tehdystä päätöksestä, jolla sama viranomainen hylkäsi kyseisen päätöksen peruuttamista koskeneen vaatimuksen.

14 Pääasian kantaja väittää kanteessaan, että mainitut päätökset ovat lainvastaisia, koska ne perustuvat päätökseen 2011/278 ja direktiivin 2003/87 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettuun komission päätökseen 2013/448/EU (EUVL 2013, L 240, s. 27), jotka eivät ole sen mukaan yhteensopivia direktiivin 2003/87 kanssa.

15 Pääasian kantaja riitauttaa erityisesti sen, että komission vahvistamassa kuuman metallin vertailuarvossa, jonka avulla voidaan laskea tällaista tuotetta tuottaville teollisuuslaitoksille jaettavien kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien määrä, ei oteta huomioon päästöjä, jotka liittyvät sähköntuotantoon käytettyihin prosessikaasuihin, ja että kyseinen vertailuarvo ei perustu ajantasaisimpiin tietoihin. Sintratun malmin vertailuarvo ei ole sen mukaan myöskään yhteensopiva direktiivin 2003/87 kanssa, koska laskelmaan, johon vertailuarvo perustuu, sisältyy laitos, joka tuottaa myös pellettejä.

16 Tribunal administratif de Montreuil (Montreuil’n hallintotuomioistuin, Ranska) toteaa, että komissiolla on laaja harkintavalta määrittäessään vertailuarvoja. Se katsoo kuitenkin, että direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan nojalla prosessikaasuista tuotetulle sähkölle olisi jaettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia. Se katsoo lisäksi, että kilpailun kohtuutonta vääristymistä koskeva peruste, johon komissio on vedonnut päätöksessä 2011/278 katsoessaan, että prosessikaasuista tuotetulle sähkölle ei ole jaettava kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia, vaikuttaa kyseenalaiselta, koska teräsala on sähkön nettokuluttaja.

17 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko komissio käyttänyt saatavilla olevia asianmukaisimpia tietoja määrittäessään kuuman metallin vertailuarvon, ja ilmaisee epäilyksensä siitä, että komissio on käyttänyt tietoja, joka koskevat laitosta, joka tuottaa sekä sintrattua malmia että pellettejä, määrittäessään sintratun malmin vertailuarvon. Sen mukaan komissio ei ole perustellut riittävästi tämän ratkaisunsa syitä.

18 Tässä tilanteessa tribunal administratif de Montreuil päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko komissio rikkonut päätöksellään 2011/278 – – direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia sääntöjä ja erityisesti prosessikaasujen energian tehokkaan talteenoton tavoitetta ja mahdollisuutta jakaa päästöoikeuksia maksutta prosessikaasuista tuotetun sähkön osalta, kun se ei ole ottanut kuuman metallin vertailuarvoihin päästöjä, jotka liittyvät sähköntuotannossa kierrätettyihin prosessikaasuihin?

2) Onko komissio laiminlyönyt velvollisuutensa käyttää tarkimpia ja ajantasaisimpia tieteellisiä tietoja, jotka ovat saatavilla, ja/tai loukannut hyvän hallinnon periaatetta, kun se on nojautunut kyseisessä päätöksessä rauta- ja terästuotantoa koskevan BREF-viiteasiakirjan tietoihin ja [kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten vahvistettujen vuoden 2007 ohjeiden nojalla ilmoitettuihin tietoihin] määrittäessään kuuman metallin vertailuarvon?

3) Jos ilmenee, että – – komissio on päättänyt sisällyttää – – päätöksessä 2011/278 tehtaan, joka tuottaa sekä sintrattua malmia että pellettejä, vertailukohtana oleviin laitoksiin määrittäessään sintratun malmin vertailuarvon, tarkoittaako tämä sitä, että tämä vertailuarvo on lainvastainen?

4) Onko komissio laiminlyönyt [SEUT] 296 artiklassa määrätyn perusteluvelvollisuuden, kun se ei ole täsmentänyt tässä päätöksessä erikseen tämän ratkaisunsa syitä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti unionin tuomioistuinta lausumaan päätöksen 2011/278 pätevyydestä direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja erityisesti komission kuuman metallin vertailuarvoja määrittäessään käyttämän menetelmän osalta, siltä osin kuin siinä ei oteta huomioon kasvihuonekaasupäästöjä, jotka liittyvät sähköntuotannossa kierrätettyihin prosessikaasuihin.

20 Tässä yhteydessä direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan kolmannesta alakohdasta käy ilmi, että maksuttomia kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta erityisesti prosessikaasuista tuotettua sähköä.

21 Tällä poikkeuksella pyritään siihen, että kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia jakamalla tarjotaan näiden päästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisiin tekniikkoihin liittyviä kannustimia.

22 Kuten näet julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 30 kohdassa, prosessikaasut ovat koksin ja teräksen valmistuksen väistämätön sivutuote. Sekä talouden että ympäristön kannalta tarkasteltuna on kiistatonta, että prosessikaasujen talteenotto on paljon suotuisampaa kuin niiden polttaminen soihduttamalla.

23 Lisäksi päätöksen 2011/278 johdanto-osan 32 perustelukappaleessa todetaan, että jotta voidaan noudattaa direktiivin 2003/87 10 a artiklassa ilmaistua yleistä periaatetta, asiaankuuluvan tuotteen vertailuarvossa huomioon otetun prosessikaasun sisältämän hiilen lisäksi ei jaeta ylimääräisiä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksia.

24 Pääasian kantaja katsoo, että komissio on virheellisesti jättänyt ottamatta huomioon kuuman metallin vertailuarvossa kokonaispäästöt, jotka ovat peräisin kierrätettyjen prosessikaasujen polttamisesta sähköntuotannossa, mikä on sen mukaan vastoin direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa.

25 Ensinnäkin on huomattava, että prosessikaasujen käyttö sähkön tuotantoon tarkoittaa, että näitä kaasuja käytetään toisen polttoaineen korvikkeena. Näin ollen sekä teräksen tuotantoon että sähkön tuotantoon – tässä prosessissa vapautuneita prosessikaasuja polttamalla – käytetään yhtä ainoaa polttoainetta.

26 Toiseksi on todettava, että komissio on käyttänyt vertailupolttoaineena maakaasua sen määrittämiseksi, missä määrin kuuman metallin vertailuarvossa olisi otettava huomioon sähköntuotannossa käytettävien prosessikaasujen hiilipitoisuus. Prosessikaasujen kierrätys sähköntuotannossa näet tarkoittaa, että kyseinen laitos aiheuttaa enemmän kasvihuonekaasupäästöjä kuin jos se olisi käyttänyt maakaasua.

27 Jos kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien maksutta tapahtuva jako koskisi automaattisesti kaikkea prosessikaasuista tuotettua sähköä, tästä seuraisi, että päästöoikeuksia jaettaisiin maksutta sekä ylimääräisille päästöille, jotka on kompensoitava tällä tavoin, jotta ei estettäisi näiden kaasujen talteenottoa, että myös sellaisille päästöille, jotka ovat syntyneet joka tapauksessa sähkön tuottamiseksi, käytetystä polttoaineesta riippumatta, ja joita ei voida direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla kompensoida.

28 Lisäksi unionin tuomioistuin on jo katsonut 28.4.2016 antamansa tuomion Borealis Polyolefine ym. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) 73 kohdassa, että päätöksen 2011/278 johdanto-osan 32 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio otti direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti huomioon päästöt, jotka liittyvät sähkön tuotantoon käytettyjen prosessikaasujen energian tehokkaaseen talteenottoon.

29 Edellä esitetystä seuraa näin ollen, että ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa päätöksen 2011/278 pätevyyteen direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan osalta.

Toinen kysymys

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää toisella kysymyksellään pääasiallisesti unionin tuomioistuinta lausumaan päätöksen 2011/278 pätevyydestä siltä osin kuin on väitetty, että komissio on rikkonut sille kuuluvaa velvollisuutta käyttää tarkimpia ja ajantasaisimpia tieteellisiä tietoja, jotka ovat saatavilla, ja loukannut hyvän hallinnon periaatetta, kun se on nojautunut mainitussa päätöksessä rauta- ja terästuotantoa koskevan BREF-viiteasiakirjan tietoihin ja kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten vahvistettujen vuoden 2007 ohjeiden (jäljempänä vuoden 2007 ohjeet) nojalla ilmoitettuihin tietoihin määrittäessään kuuman metallin vertailuarvon.

31 On todettava, että komissiolla on laaja harkintavalta, kun se määrittää vertailuarvoja yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla direktiivin 2003/87 10 a artiklan 2 kohdan nojalla. Vertailuarvojen määrittäminen edellyttää nimittäin komissiolta valintoja ja monitahoisia teknisiä ja taloudellisia arviointeja. Tähän alaan kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos se on tarkoitukseensa ilmeisen soveltumaton (tuomio 8.9.2016, Borealis ym., C-180/15, EU:C:2016:647, 45 kohta ja tuomio 26.10.2016, Yara Suomi ym., C-506/14, EU:C:2016:799, 37 kohta).

32 Päätöksen 2011/278 johdanto-osan 11 perustelukappaleesta käy ilmi, että ellei saatavilla ole ollut tietoja tai kerätyt tiedot eivät ole olleet vertailuarvojen määrittämismenetelmän mukaisia, vertailuarvot on määritetty käyttämällä nykyisiä päästöjä ja nykyistä kulutusta sekä tehokkaimpia tekniikoita koskevia tietoja, jotka ovat pääasiallisesti peräisin BREF-asiakirjoista. Koska jätekaasujen käsittelystä, lämmön

viennistä ja sähkön tuotannosta ei ollut saatavilla tietoja, erityisesti koksin ja kuuman metallin tuotevertailuarvot on saatu suoria ja epäsuoria päästöjä koskevista laskelmista, jotka perustuvat olennaisia energiavirtoja koskeviin tietoihin, jotka on saatu asiaankuuluvasta BREF-asiakirjasta, sekä vuoden 2007 ohjeissa vahvistettuihin, päästöjä koskeviin oletuskertoimiin (tuomio 8.9.2016, Borealis ym., C-180/15, EU:C:2016:647, 47 kohta ja tuomio 26.10.2016, Yara Suomi ym., C-506/14, EU:C:2016:799, 39 kohta).

33 Lisäksi kuuman metallin tuotannossa syntyvien prosessikaasujen osalta päätöksen 2011/278 johdanto-osan 32 perustelukappaleessa todetaan, että tuotteiden vertailuarvoissa otetaan huomioon jätekaasujen energian tehokas talteenotto ja niiden käyttöön liittyvät päästöt. Tätä varten näiden jätekaasujen hiilipitoisuus on otettu laajalti huomioon vertailuarvojen määrittämiseksi tuotteille, joiden tuotannossa syntyy jätekaasuja (tuomio 8.9.2016, Borealis ym., C-180/15, EU:C:2016:647, 48 kohta ja tuomio 26.10.2016, Yara Suomi ym., C-506/14, EU:C:2016:799, 40 kohta).

34 Tässä tilanteessa komissio ei ole laiminlyönyt velvollisuuttaan käyttää tarkimpia ja ajantasaisimpia saatavilla olevia tieteellisiä tietoja eikä loukannut hyvän hallinnon periaatetta, kun se on nojautunut päätöksessä 2011/278 rauta- ja terästuotantoa koskevan BREF-viiteasiakirjan ja vuoden 2007 ohjeiden tietoihin määrittäessään kuuman metallin vertailuarvon.

35 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että toisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa päätöksen 2011/278 pätevyyteen.

Kolmas kysymys

36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää kolmannella kysymyksellään pääasiallisesti unionin tuomioistuinta lausumaan päätöksen 2011/278 pätevyydestä siltä osin kuin komissio on sisällyttänyt mainitussa päätöksessä tehtaan, joka tuottaa sekä sintrattua malmia että pellettejä, vertailukohtana oleviin laitoksiin määrittäessään sintratun malmin vertailuarvon.

37 On muistutettava, kuten nyt annettavan tuomion 31 kohdassa todetaan, että komissiolla on laaja harkintavalta, kun se määrittää vertailuarvoja yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla direktiivin 2003/87 10 a artiklan 2 kohdan nojalla. Tästä syystä tähän alaan kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos se on tarkoitukseensa ilmeisen soveltumaton (tuomio 8.9.2016, Borealis ym., C-180/15, EU:C:2016:647, 45 kohta ja tuomio 26.10.2016, Yara Suomi ym., C-506/14, EU:C:2016:799, 37 kohta).

38 Direktiivin 2003/87 10 a artiklan 2 kohdan mukaan määriteltäessä vertailuarvoja lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla unionissa vuosina 2007 ja 2008. Sama periaate toistetaan päätöksen 2011/278 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa.

39 Lisäksi päätöksen 2011/278 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa esitetään se periaate, että kun jokin tuote korvaa suoraan toisen tuotteen, kumpaankin pitäisi soveltaa samaa vertailuarvoa ja siihen liittyvää tuotteen määritelmää.

40 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ja suullisessa käsittelyssä esitetyistä huomautuksista käy ilmi, että pellettejä ja sintrattua malmia ei voida yleisesti ottaen korvata suoraan toisillaan eikä niihin näin ollen voida soveltaa samaa tuotteen vertailuarvoa. Pelletit ja sintrattu malmi eroavat näet sekä tuotteiden ominaispiirteiden että koostumuksen osalta.

41 Pääasian kantaja väittää, että komissio on rikkonut direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohtaa ja päätöksen 2011/278 johdanto-osan neljättä perustelukappaletta, kun se on sisällyttänyt laitoksen, joka tuottaa sekä sintrattua malmia että pellettejä, vertailukohtana oleviin laitoksiin määrittäessään

sintratun malmin vertailuarvon. Sen mukaan sintratun malmin vertailuarvo on siten vääristynyt, koska on käytetty tietoja, jotka liittyvät pellettien tuotantoon, josta aiheutuu vähemmän kasvihuonekaasupäästöjä.

42 Komissio on sitä vastoin selostanut suullisessa käsittelyssä, että Corus Ijmuidenin laitos, jota nyt käsiteltävänä oleva ennakkoratkaisupyyntö koskee, oli ainoa sellainen teräslaitos unionissa, joka tuottaa pellettien ja sintratun malmin sekoitusta, jota voidaan sen ominaisuuksien vuoksi käyttää korvaamaan suoraan sintrattu malmi laitoksen masuuneissa. Kyseiseen integroituun teräslaitokseen sisältyvät sekä pellettien että sintratun malmin tuotantoyksiköt, jotka ovat yhteydessä toisiinsa tuottaakseen sekoitusta, joka syötetään suoraan masuuniin. Komissio saattoi tässä erityisessä asiayhteydessä katsoa, että pelletit ja sintrattu malmi voitiin korvata toisillaan.

43 Pääasian kantaja on kuitenkin huomauttanut tässä yhteydessä, että kaikista virallisista asiakirjoista ja erityisesti rauta- ja terästuotantoa koskevasta BREF-viiteasiakirjasta käy ilmi, että kyseisessä laitoksessa on kaksi erillistä yksikköä, joista toisessa valmistetaan pellettejä ja toisessa sintrattua malmia.

44 Tässä asiayhteydessä on todettava yhtäältä, että se, vaikuttavatko tietyn laitoksen erityisominaisuudet sen sisällyttämiseen vertailukohtana oleviin laitoksiin määritettäessä sintratun malmin vertailuarvoa, kuuluu selvästi monimutkaisten teknisten arviointien alaan, jolla komissiolla on laaja harkintavalta. Toisaalta komissiolla on paremmat edellytykset arvioida tätä kuin unionin tuomioistuimella. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei ole ilmeistä, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen ottaessaan kyseisen laitoksen huomioon. On päinvastoin niin, että laitoksen erityisominaisuuksista huolimatta näin syntyvällä lopputuotteella voidaan korvata suoraan sintrattu malmi, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 71 ja 72 kohdassa.

45 Kuten komissio on todennut suullisessa käsittelyssä, sen kuulemat asiantuntijat ja erityisesti Euroopan terästeollisuusjärjestö Eurofer ovat vahvistaneet, että kyseisen sekoituksen tuotantoprosessia voitiin pitää samankaltaisena kuin sintratun malmin tuotantoprosessia. Lopputuotteella on tällaisessa laitoksessa siis samankaltaiset ominaisuudet kuin sintratulla malmilla, ja sitä käytetään korvaamaan suoraan sintrattu malmi masuunissa.

46 Koska nämä kaksi tuotantoyksikköä mahdollistavat yhdessä sellaisen tuotteen valmistuksen, jolla voidaan korvata sintrattu malmi, pellettien tuotannon on katsottava olevan päätöksen 2011/278 liitteeseen I sisältyvässä sintratun malmin määritelmässä tarkoitettu ”prosessi, joka liittyy suoraan tai välillisesti prosessiyksiköihin”. Näissä olosuhteissa sintratun malmin vertailuarvossa on perustellusti otettu huomioon mainittu pellettien tuotantoyksikkö.

47 Jos komissio olisi jättänyt ottamatta huomioon sintratun malmin korvaavaa tuotetta tuottavan laitoksen, se olisi antanut päätöksen, joka on vastoin direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan tarkoitusta, jona on tarjota kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisiin tekniikkoihin liittyviä kannustimia siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto ja prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, jos tällaiset keinot ovat käytettävissä, siten, ettei niillä kannusteta päästöjen lisäämiseen.

48 Edellä selostetusta ei siten käy ilmi, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen ottaessaan huomioon Corus Ijmuidenin integroidun laitoksen määrittäessään sintratun malmin vertailuarvon, koska laitoksessa syntyvällä tuotteella voidaan korvata suoraan sintrattu malmi.

49 Näin ollen komissio ei ole toiminut lainvastaisesti, kun se on sisällyttänyt päätöksessä 2011/278 tehtaan, joka tuottaa sekä sintrattua malmia että pellettejä, vertailukohtana oleviin laitoksiin määrittäessään sintratun malmin vertailuarvon.

50 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmannen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa päätöksen 2011/278 pätevyyteen siltä osin kuin komissio on tuossa päätöksessä sisällyttänyt tehtaan, joka tuottaa sekä sintrattua malmia että pellettejä, vertailukohtana oleviin laitoksiin määrittäessään sintratun malmin vertailuarvon.

Neljäs kysymys

51 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää neljännellä kysymyksellään unionin tuomioistuinta lausumaan päätöksen 2011/278 pätevyydestä siltä osin kuin on väitetty, että komissio on laiminlyönyt sille SEUT 296 artiklassa määrätyn perusteluvelvollisuuden, kun se ei ole täsmentänyt erikseen ratkaisujensa syitä määrittäessään kuuman metallin vertailuarvoa.

52 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tässä määräyksessä edellytettyjen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimen antaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Perusteluissa ei kuitenkaan tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan mukaiset vaatimukset, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. mm. tuomio 6.9.2006, Portugali v. komissio, C-88/03, EU:C:2006:511, 88 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Lisäksi on niin, että jos riitautetusta toimesta ilmenee, mihin tavoitteeseen toimielin pääasiallisesti pyrkii, on tarpeetonta vaatia erityisiä perusteluja jokaisesta sen tekemästä teknisestä valinnasta (tuomio 12.7.2005, Alliance for Natural Health ym., C-154/04 ja C-155/04, EU:C:2005:449, 134 kohta).

54 Nyt käsiteltävässä asiassa vertailukohtana olevien laitosten valintaa koskevat perustelut on esitetty selkeästi ja riittävästi päätöksessä 2011/278 ja erityisesti sen johdanto-osan toisessa, neljännessä, kuudennessa ja kahdeksannessa perustelukappaleessa. Niiden avulla on mahdollista ymmärtää syyt tämän päätöksen antamiselle sekä päätöksen tavoitteet, ja niihin sisältyy myös tiettyjä teknisiä yksityiskohtia.

55 Näin ollen komissio on noudattanut sille SEUT 296 artiklassa asetettua perusteluvelvollisuutta, koska sen ratkaisujen syyt selostetaan riittävän selkeästi päätöksessä 2011/278.

56 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että neljännen kysymyksen tarkastelussa ei ole käynyt ilmi mitään, mikä voisi vaikuttaa päätöksen 2011/278 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

57 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelussa ei ole käynyt ilmi mitään, mikä voisi vaikuttaa päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU pätevyyteen.

Allekirjoitukset